

FUNDACJA
IM. SEWERYNA
KRAJEWSKIEGO

"Pod niebami"

Seweryn Krajewski, Agnieszka Osiecka

Wczoraj mówiłaś, że braknie Ci
wiary ot w kogoś takiego jak ja, a
może zabrakło Ci sił na zamiary, to
proste jak dwa i dwa.

Wczoraj mówiłaś, że oczy tak bołą,
gdy ciemność zapada za dnia, a dziś,
kiedy rosną w cenie marzenia,
pytasz mnie, co to da?

Pod niebami, pod słońcami, co
czerwone są jak krew, żyją
ludzie, rosną ludzie, którzy
jutro zaczną siew.

Pod dachami, pod strzechami,
które drzemią w cieniu drzew,
rosną słowa, wschodzą słowa, co
silniejsze są niż gniew.

Wczoraj mówiłaś, że nie ma nadziei,
że zima tak trwa i trwa, że nie
wiesz, kiedy się serca otworzą i z
nieba potoczy się łza.

Ta ziemia nam rodzi i popiół i
diament, sięgaj do spodu do dna!! Od
ciebie zależy czy wiwat, czy amen,
dopóki to życie trwa.

Pod niebami, pod słońcami, co
czerwone są jak krew, żyją
ludzie, rosną ludzie, którzy
jutro zaczną siew.

Pod dachami, pod strzechami,
które drzemią w cieniu drzew,
rosną słowa, wschodzą słowa, co
silniejsze są niż gniew.